

det er min Opfattelse, jeg vil ønske, jeg ser fejl i saa Henseende, men det skulde være mærkeligt, saaledes som Forholdene i Verden nu former sig, om ikke der skulde blive mange vanskelige Forhold især for Landbruget. Derfor ønsker jeg, at de Vejledere, man sender ud fra den kongelige Landbohøjskole, skal være saa godt udviklede, saa godt uddannede, være i Besiddelse af saa gode og fundamentale Kundskaber, som det maa kræves af dem, der skal være Folks Vejledere, saa at de ikke gaar ud og vildleder Folk i Stedet for at vejlede dem.

Derfor staar jeg saaledes her overfor Ministeren, at jeg ønsker en fyldigere Uddannelse for Landbrugskandidaterne, end han gør. Derimod ønsker jeg ikke, at de andre, som kommer paa Landbohøjskolen, og som jeg ønsker, Landbohøjskolen maa staa aaben for som hidtil, efter 1²/₃ Aar skal gaa fra Landbohøjskolen med Titelen Landbrugskandidat. Det mener jeg ikke er tidssvarende. Hvad man skal kalde dem, ved jeg ikke. Mon de i det hele taget bryder sig om en Titel? Man kunde maa-ske kalde dem „landbrugsstuderende“ — det smager dog af Fugl; men Navnet er for øvrigt ikke det afgørende. Jeg mener, at der ligesom hidtil ogsaa fremtidig skal være Kursus af 1²/₃ Aars Varighed for de Landbrugere, som ønsker at faa en fyldigere teoretisk Uddannelse, end de har kunnet faa ad andre Veje; naar de har gennemgaaet dette Kursus, kan de fortsætte deres Stilling som Landbrugere, Husmænd, Agerbrugere, Gaardejere, eller hvad Stilling de nu kommer ud i, uden at optræde som egentlige Vejledere, uden forsaavidt som de gennem deres Dygtighed som praktiske Landmænd i deres praktiske Gerning kan være gode Eksempler for deres Medborgere i den Egn, hvor de bor. Hvorvidt man skal nøjes med et Kursus paa 2²/₃ Aar, eller om man skal gaa den Vej, som Mindretallet i Kommissionen og Mindretallet i sin Tid i Undervisningsraadet ønskede, og som Flertallet i Tilsynsraadet endnu den Dag i Dag ønsker, at have to Kursus, et paa 1²/₃ Aar og et paa 3¹/₂ Aar, derom kan vi tale i Udvalget og forhandle med Ministeren. Men da disse Ønsker og disse Opfattelser har været gjorte gældende, og da jeg har hørt til Flertallet i Tilsynsraadet, men til Mindretallet overfor Undervisningsraadet, har jeg ment, at det var rigtigt, at dette Standpunkt ogsaa blev gjort gældende her, saa det kunde komme til nærmere Prøvelse i det kommende Udvalg.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Vejle Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jensen: Det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen) opholdt sig ved et enkelt Stykke i den Betænkning, som Landsoverskatteraadet har udsendt. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han deraf mente at kunne drage den Slutning, at i samme Grad som Regnskabsførelsen udvikler sig, i samme Grad vil Indtægten ogsaa stige. Jeg tror ikke, at dette Ræsonnement holder Stik. Jeg tror, man ved Bedømmelsen af dette Forhold maa tage i Betragtning, at det er de dygtigste, de mest intensive Landbrugere, der fører Regnskab, og deres Regnskaber kan derfor ikke benyttes som Udtryk for Landbrugernes Gennemsnitsindtægt. Jeg kan ogsaa — hvad der slet ikke er fornødent overfor Landbrugere — gøre opmærksom paa, at Forholdene er ikke saa lidt individuelle, idet to Bedrifter af samme Godhed kan give ret forskellige Indtægter. Jeg skal endvidere til Oplysning for det ærede Medlem gøre opmærksom paa, at Regnskabsførelsen ikke absolut vil give sig Udslag i tilsvarende høje Skatteansættelser, thi jeg tror, det ærede Medlem vil kunne finde i samme Beretning, at ogsaa for de Folks Vedkommende, som har Bogføringspligt, har Landsoverskatteraadet været i den Stilling at maatte ikende dem Bøder for for lidt erlagt Skat. Jeg har i øvrigt overfor dette lille Stykke, som det ærede Medlem fremhævede her, allerede gjort denne Betragtning gældende i Landsoverskatteraadet, netop fordi jeg var bange for, at det skulde blive misforstaaet af Folk, som ikke havde praktisk Kendskab til Landbruget.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Det 17de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Ja, det er jo meget godt. Jeg har ogsaa kun sagt, at det, jeg her har refereret, var Landsoverskatteraadets Betragtninger, og det fremgaar af det, jeg oplæste, at Landsoverskatteraadet, som dog er en særdeles sagkyndig Forsamling — ogsaa fordi det ærede Medlem, som nu talte, er Medlem deraf —, har den Opfattelse, at man virkelig kan slutte ud fra en Sammenligning af de Landbrugs virksomheder, for hvilke der kan aflægges Regnskab, med de Virksomheder af samme Art, for hvilke der ikke kan aflægges Regn-